

⊙ श्रीमद्भगवद्गीतायां प्रतिपादितं गुणत्रयतन्त्रम् मनसि च तेषां प्रभावः आलोचनीयः ।

→ महर्षिणा कृष्णद्वैपायनेन व्यासदेवेन विरचिता श्रीमद्भगवद्गीता महाभारतस्य भीष्मपर्वान्तर्गता । तत्र भगवता श्रीकृष्णेन अर्जुनमुद्दिश्य शानि उपदेशवचनानि कथितानि तेषु अन्यतमम् गुणत्रयतन्त्रम् ।

गुणशब्दः पारिभाषिकः । भिन्नेषु शास्त्रेषु अयं शब्दः पृथक् पृथक् अर्थेषु प्रयुज्यते । गुणः त्रिविधः - सत्त्वं रजः तमश्चेति । श्रीमद्भगवद्गीतायामुक्तं गुणशब्देन सांख्यदर्शनसम्मतं सत्त्वं रजस्तमश्चेति गुणत्रयमेव अवबुध्यते । उक्तं च गुणत्रयविभागयोगशीर्षके चतुर्दशाध्याये —

“ सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिर्भवाः ।

निबद्धन्ति महाबाहो देहे देहिनमवयम् ॥”

गुणा - नित्यपरतन्त्राः, क्षेत्रज्ञं प्रति अविद्यात्मकत्वात् क्षेत्रज्ञं निबद्धन्ति इव, तम् आस्पदीकृत्य आत्मानं प्रतिलभन्ते इति निबद्धन्ति इति उच्यते । एते त्रिगुणाः अस्मिन् देहे अव्ययं देहिनं निबद्धन्ति ।

मौल्यमार्गप्रदर्शनमेव लोकायतभिन्नदर्शनसम्प्रदायानां प्रधानप्रतिपाद्यत्वेऽपि अपवर्गलाभोपायाः भिन्नाः । प्रकृतिपुरुषयोः भेदज्ञानेन मुक्तिः इति सांख्यशास्त्रस्याभिमतम् । निर्गुणपुरुषात् त्रिगुणात्मकव्यक्तजगदव्यक्तप्रकृतयोः भेदनिर्णयावसरे सांख्यदर्शने गुणत्रयस्य सामान्योल्लेखो दृश्यते । तदुक्तं श्रीमदीश्वरकृष्णविरचितौषां सांख्यकारिकायाम् —

“ त्रिगुणमविवेकि विषयः सामान्यमचेतनं प्रसवधर्मि ।

द्यक्तं तथा प्रधानम्, तद्विपरीतस्तथा च पुमान् ॥”

श्रीमद्भगवद्गीतायां यद्गुणत्रयतन्त्रं प्रतिपादितं तेन सह सांख्यदर्शनस्य सादृश्यं वर्तते ।

त्रिविधेषु गुणेषु प्रथमस्तावत् सत्त्वगुणः । अयं गुणः
स्फटिकमणिः इव स्वच्छत्वात् भास्वरं, जीवात्मकत्वात् प्रकाशकं
निरुपद्रव्यं सुखदायकम् । ॐ च भगवता —

“ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमभामयम् ।

सुखसङ्गेन बध्नाति ज्ञानसङ्गेन चानघ ” ॥

सत्त्वगुणः सुखसङ्गेन ज्ञानसङ्गेन च दैर्घ्यं दैर्घ्यं बध्नाति । ज्ञानमिति
सुखसादृश्यत्वात् क्षेत्रस्य एव अन्तःकरणस्य धर्मो न तु आत्मनः ।
सत्त्वगुणः सुखाभिमुख्यं करोति । ~~सत्त्वं~~ सत्त्वं लघु प्रकाशकमिति
शांख्यमतम् ।

द्वितीयस्तावत् रजोगुणः । रजोऽनुरञ्जनरूपं नृष्णासङ्गभ्याश्री-
द्वुतम् । तत्रोच्यते —

“ रजो शमात्मकं विद्धि नृष्णासङ्गसमुद्भवम् ।

तन्निबध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन दैर्घ्यम् ” ॥

रजः कर्मण्येव प्रेरयति । उपष्टम्भकं चलत्य रजः इति शांख्यमतम् ।
अयं रजोगुणः कर्मसङ्गेन दैर्घ्यसिद्धिं दैर्घ्यं पुरुषं निबध्नाति ।

तृतीयस्तावत् तमोगुणः । तमस्वज्ञानान्नातमावरणशक्तिप्रधानात्
प्रकृत्यंशादुद्भूतम् । ॐ च श्रीकृष्णेन —

“ तमस्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदैर्घ्यनाम् ।

प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति आहत ” ॥

अयं तमोगुणः सर्वेषां दैर्घ्यां भ्रान्तिजनकत्वात् प्रमादेन आलस्येन
निद्रया च पुरुषं निबध्नाति ।

शांख्यदर्शने एतेषां गुणत्रयाणां मनोज्ञं दृष्टान्तं वर्णितम् । यथा
वर्तितैलेऽमलविशोधिनी तथा अमलेन सट्ट मिलित्वा रूपप्रकाशालक्षणरूप-
कार्यं कुरुतः, तद्वद्गुणत्रयमपि स्वकार्यं कुर्वन्तीति दिक् ।